

Bezinning 2: Kerstmis

Lucas 2, 1 – 20: Kerstmis in het C-jaar

In die tijd kondigde keizer Augustus een decreet af dat alle inwoners van het rijk zich moesten laten inschrijven. Deze eerste volkstelling vond plaats tijdens het bewind van Quirinius over Syrië. Iedereen ging op weg om zich te laten inschrijven, ieder naar de plaats waar hij vandaan kwam. Jozef ging van de stad Nazaret in Galilea naar Judea, naar de stad van David die Betlehem heet, aangezien hij van David afstamde, om zich te laten inschrijven samen met Maria, zijn aanstaande vrouw, die zwanger was. Terwijl ze daar waren, brak de dag van haar bevalling aan, en ze bracht een Zoon ter wereld, haar eerstgeborene. Ze wikkelde Hem in een doek en legde Hem in een voederbak, omdat er voor hen geen plaats was in het nachtverblijf van de stad.

Niet ver daar vandaan brachten herders de nacht door in het veld, ze hielden de wacht bij hun kudde. Opeens stond er een engel van de Heer bij hen en werden ze omgeven door het stralende licht van de Heer, zodat ze hevig schrokken. De engel zei tegen hen: ‘Wees niet bang, want ik kom jullie goed nieuws brengen, dat het hele volk met grote vreugde zal vervullen: vandaag is in de stad van David voor jullie een Redder geboren. Hij is de Messias, de Heer. Dit zal voor jullie het teken zijn: jullie zullen een pasgeboren Kind vinden dat in een doek gewikkeld in een voederbak ligt’. En plotseling voegde zich bij de engel een groot hemels leger dat God prees met de woorden: “Eer aan God in de hoogste hemel en vrede op aarde voor alle mensen die hij liefheeft.”

Toen de engelen waren teruggegaan naar de hemel, zeiden de herders tegen elkaar: “Laten we naar Betlehem gaan om met eigen ogen te zien wat er gebeurd is en wat de Heer ons bekend heeft gemaakt.” Ze gingen meteen op weg, en troffen Maria aan en Jozef en het Kind dat in de voederbak lag. Toen ze het Kind zagen, vertelden ze wat hun over dat Kind was gezegd. Allen die het hoorden stonden verbaasd over wat de herders tegen hen zeiden, maar Maria bewaarde al deze woorden in haar hart en bleef erover nadenken. De herders gingen terug, terwijl ze God loofden en prezen om alles wat ze gehoord en gezien hadden, precies zoals het hun was gezegd.

Bezinning

Er zijn duidelijk drie scènes: de geboorte, de herders en de herders bij Jezus.

Het woord ‘inschrijven’ valt op – we horen het driemaal – en wel om het volk te tellen.

De keizer te Rome wil weten hoeveel mensen er in zijn rijk wonen.

Natuurlijk om de belastingen te berekenen
en om de militaire bezetting te organiseren.

In schril contrast daarmee wordt een Kind geboren, ver van Rome,
zelfs niet in de hoofdstad van Israël, Jeruzalem,
ook al was Betlehem een belangrijke stad dicht bij Jeruzalem.

De geboorte zelf wordt uiterst sober beschreven.

Er worden veel meer woorden besteed aan de betekenis van die geboorte.
En ja, ook de Heer wordt driemaal vermeld:
hoe eenvoudig ook, hier is de Heer aan het werk,
meer nog, Hij komt zelf op aarde:
dit Kind IS de Heer.
Hij is de Messias, de grote Redder,
die eeuwen lang aangekondigd en verwacht werd.
Hier en nu is Hij geboren!

Dit breekt open in een grote jubelzang.
De beste grote koren schieten te kort
om de kwaliteit van deze vreugdezangen te beschrijven.
En wel om God te eren
en op aarde – héél de aarde – vrede toe te zeggen aan de mensen.
'Die Hij liefheeft': dààr gaat het om:
God heeft de mensen lief, alle mensen, heel intens,
met de grootste passie om ze te redden.

En de herders vinden alles, zoals het gezegd is.
Gods woorden zijn scheppend en treffend juist.
Ja, de herders zien – alweer driemaal –
dat de Messias inderdaad geboren is.

Actualisatie

Om dit verhaal te actualiseren
kunnen we ons enkele vragen stellen.
Met wie voel ik de meeste affiniteit:
met Jozef, met Maria, met het Kind, met de herders,
met de engel, met het zingend koor?
Waar wordt Jezus nu geboren, eenvoudig maar vol belofte?
Hoe kan ik God eren voor zijn immense mensenzelfliefde?
Hoe komt Gods mensenzelfliefde tot mij persoonlijk?

Voor wie wil bidden

Goede Heer,
Gij hebt ons lief
vanaf het begin van de schepping.
Gij geeft ons zoveel,
maar toch vooral uw eigen Zoon.
Zo woont Gij zelf bij ons, tussen ons, als één van ons.
Eenvoudig maar vol belofte,
bron van vrede.
Breng die vreugde bij de mensen rond ons,
die U het meeste nodig hebben:
de daklozen, de armsten, de kansarmen.
En toon ons wat wij kunnen doen
om uw liefde en vrede bij hen te brengen.
Amen.